

Hartsvriendinnen

Raken jij en je beste vriendin ook nooit uitgepraat? Deze week vertellen Anneke (30) en Manon (31) hoe ze bevriend raakten door hun werk als verpleegkundigen. Nadat Manon haar kindje verloor, werd hun vriendschap serieus.

‘Ik vond het moeilijk om haar te vertellen dat ik zwanger was’

ANNEKE (30)

Werk: verpleegkundige in ziekenhuis

Thuis: geregistreerd partner van Mats (34), moeder van Nora (1)

Hobby's: borrelen met vriendinnen en shoppen

MANON (31)

Werk: wijkverpleegkundige

Thuis: geregistreerd partner van Richard (34), moeder van Boyd*, Vinn (1) en zwanger van de derde

Hobby's: lekker eten, koken en weekendjes weg

Toen ik haar voor het eerst zag, dacht ik...

Anneke: “Niet echt een vriendelijk meisje.”

Manon: “O, wat erg. Dat dacht ik niet over jou hoor.”

Anneke: “Nee, dat weet ik. En nu vraag ik me ook af waarom ik dat dacht, maar het was gewoon zo.

Misschien omdat er onderling wat vooroordelen heersten bij de opleiding verpleegkundige die we allebei volgden? Tien jaar geleden kwamen we bij elkaar in de klas en de opleiding bestond uit twee

stromingen: de beroepsopleidende leerweg (BOL) en de beroepsbegeleidende leerweg (BBL).

Kortgezegd betekende dit dat de Bollers stageliepen en de BBLers in combinatie met school werkten. Ik deed de BOL en Manon de BBL en op de een of andere manier vonden de Bollers altijd dat de BBLers op hen neerkeken. We vonden ze maar arrogant, dus ik dacht dat Manon dat ook was.”

Zo ging het verder

Anneke: “Pas veel later, toen we

klaar waren met onze opleiding en in hetzelfde ziekenhuis gingen werken, veranderde mijn indruk van Manon.”

Manon: “Op school hadden we niet veel contact met elkaar gehad, maar in het ziekenhuis was Anneke meteen heel vriendelijk tegen mij. Ik had dus helemaal niet door dat ze me vroeger arrogant vond.”

Anneke: “Toen ik hoorde dat Manon bij ons kwam werken, wilde ik haar ondanks mijn vooroordelen een warm welkom geven. Gelukkig bleek ze hartstikke aardig en leuk te zijn.”

Onze vriendschap werd echt hecht toen...

Anneke: "Manon haar eerste kindje in 2017 verloor. Ik vond dit heel heftig om te horen en toen Manon na een aantal maanden terugkwam op het werk, wilde ik er graag voor haar zijn."

Manon: "Het was best lastig om terug te gaan naar mijn werk, maar dankzij de steun van Anneke viel het mee. En als ik een moeilijk moment had, was Anneke de eerste die tegen me zei dat ik even mijn rust moest pakken. Ze nam af en toe wat van me over en vroeg vaak hoe het met me ging."

Anneke: "Praten over Boyd deden we overigens niet veel."

Manon: "Ik ben niet zo'n prater, maar ik vond het heel fijn dat Anneke er zo voor me was."

Anneke: "Al snel spraken we ook

om te vertellen, want ik wist hoe lang Manon al bezig was. Bij mij was het in één keer raak, dus daar voelde ik me schuldig over."

Manon: "Natuurlijk was ik blij voor Anneke, maar rouw doet soms gekke dingen met je. Na het verlies van Boyd was ik zó jaloers op andere zwangere vrouwen of moeders met baby's. Ik had echt even tijd nodig om het nieuws van Anneke een plekje te geven."

Anneke: "Vlak daarna kreeg Manon corona, waardoor we elkaar een tijdje niet zagen. Ook hadden we op Whatsapp even geen contact door het nieuws dat ik zwanger was."

Manon: "Gelukkig bleek ik in januari 2021 ook zwanger te zijn. Ik was dolblij!"

Anneke: "Net als ik. Voor mij was het echt een cadeautje om samen in verwachting te zijn."

Manon: "Uiteindelijk beviel Anneke in juli van Nora en ik precies een maand later van Vinn."

Hierin vinden we elkaar

Anneke: "We houden allebei enorm van lekker eten. Als we ergens heen gaan, kopen of bestellen we altijd wat lekkers, zoals een gebakje of kleine hapjes."

Manon: "Verder hebben we dezelfde humor en zijn we erg zorgzaam."

Anneke: "En niet te vergeten: we zijn allebei ambitieus. Tijdens onze vervolgopleiding werd Manon senior verpleegkundige. Toen had ik er niet zo'n behoefte aan, maar na het afronden van de opleiding wel. Toevallig vond zij niet lang daarna een baan in de wijkverpleging, dus nu heb ik haar oude takenpakket. En daar zijn we allebei hartstikke trots op!"

Juni 2021: zwangerschapsfotshoot in Hargen aan Zee (links Anneke).

'We hebben dezelfde humor en zijn beiden erg zorgzaam, vandaar ons beroep'

2019: op stedentrip naar Krakau. Hier eten Manon (links) en Anneke een zapiekanka, Pools streefvoedsel.

November 2021, geboortefeestje Vinn. Anneke (links) heeft Vinn vast.

veel buiten werk af."

Manon: "En een paar maanden later begonnen we samen aan een vervolgopleiding. Dat verbond ons nog meer, want opeens zaten we weer in een klas waarin we niemand kenden."

Dit was erg moeilijk

Manon: "Na het verlies van Boyd wilde ik graag weer zwanger worden, maar dat lukte niet. En in oktober 2020 vertelde Anneke dat zij in verwachting was."

Anneke: "Ik vond het heel moeilijk

Ja of nee

Samen op vakantie

Anneke: "Op een aantal weekendjes weg na hebben we dat nog niet gedaan, maar het lijkt ons inderdaad erg leuk. Het staat op de planning voor als de kinderen wat groter zijn."

Alles eerlijk tegen elkaar zeggen

Manon: "Absoluut. Ook als we het niet met elkaar eens zijn, spreken we dat uit."

Samen een tatoeage nemen

Anneke: "Ik heb er zelf twee en Manon een aantal meer, maar mijn man vindt tatoeages niet zo leuk, dus ik denk niet dat ik er nog eentje neem."

**MET
JE VRIENDIN
IN VRIENDIN?**

Willen jullie meedoen? Zoek op Vriendin.nl op 'hartsvriendinnen', daar vind je het formulier waarmee je je kunt opgeven.